

еще голъмы обезврежданія въ пары и принуди Портата да съсипе крѣпоститѣ на Гюргево, Браила, Турно и да прѣдаде градоветѣ на Влашко. Княжествата Влашко, Молдава и Сърбія минахъ подъ покровителството на Русія, безъ да прѣстанжтъ да сж подвластны на Султана и да му плащатъ данѣкъ. Гръція са издигнахъ на кралство и самостоятелностьта ѝ са приозна отъ Портата.

Въ Франція избухнахъ прѣзъ тѣзъ година революція която измѣни политиката на френското правителство въ въпроситѣ за Истокъ. До сега френското правителство бѣше съюзно съ Русія, защото мисляше чрѣзъ нея да си получи прѣдишното значеніе на Истокъ. Нѣ правителството слѣдъ 1830 г. остави рускія царь и са приближи до Англія и Турція; то даже обѣща на послѣдната да ѝ помогне въ случай на бой съ Русія.

Между туй Махмудъ продължаваше своитѣ прѣобразованія и всекакъ са мжчаше да въведе европейското образование въ Турція. Той основа ордена за награда *Нишанъ-Ифтихаръ* и по негова заповѣдь поченъ да са издава единъ вѣстникъ: *Турскій Вѣстникъ*.

Нѣ тѣзи учрѣжденія не са гледахъ съ добро око отъ Турцитѣ и по тѣжевъ поводъ новы смущенія избухнахъ въ столицата. Тѣ са потыкахъ на-скоро и еще повече укрѣпихъ властѣта на Махмуда. Единственното съпротивеніе на неговитѣ ценія бѣше египетскій паша, който са прогласи за независимъ отъ Портата.

Откакъ поправи загубитѣ, които му докара наваринската битва, Мехмедъ-Али не мисляше вече за друго, освѣтъ за увеличаванье на своитѣ владѣнія. Нужднитѣ за туй срѣдства той добиваше отъ обсебванъето на имуществата на Мамлюцитѣ и чрѣзъ замѣстованъето на земедѣліето съ обработванъето на памука. Туй присвоеніе на земитѣ докара голъма сиромашія между злочеститѣ феллахы (египетскитѣ селяне), отъ които нѣкои побѣгнахъ въ Сирія. Мехмедъ-Али поиска отъ тамошния управитель, Абдулахъ-паша, да му ги върне и получи отговоръ, че бѣжанцитѣ като сж